

værelse. Manden var altid syg og kunde intet udrette og ikke tage sig af Børnene. De var overladte til sig selv, de var fulde af Saar, Smuds og Utøj. Saa fandtes der i det samme Sogn en Repræsentant for de jyske Husmænd. Disse har nemlig dannet en Forening, der vist omfatter omtrent hele Jylland, og denne Forenings Opgave er netop at tage sig af ulykkelige stillede Børn. Denne Repræsentant blev opmærksom paa disse ulykkelige Forhold og henvendte sig til Overværgeraadet og klagede over, hvad der foregik. Der var saa intet andet at gøre, end at Overværgeraadet maatte henvende sig til den stedlige Øvrighed, saa at Værgeraadet kom til at gøre sin Pligt, fik holdt et konstituerende Møde og valgt en Formand, til hvem man i saadanne Sager kunde henvende sig.

Vi ser altsaa, at der ogsaa ude paa Landet, hvor Forholdene dog er adskillig lettere for Værgeraadene end i Byerne, paa sine Steder foregaar Ting, som ikke maatte foregaa. Jeg tror derfor, at dette Spørgsmaal om at gaa over til lønnede Tilsynsværger nødvendigvis maa tages op, og at det navnlig vil vise sig nødvendigt at have lønnede Tilsynsværger i den store By København og maaske ogsaa i nogle af de andre større Byer, Odense, Aarhus og Aalborg, derimod tør jeg ikke sige, at det er nødvendigt at tænke paa at indsætte lønnede Tilsynsværger ude paa Landet. Det vilde ikke kunne dreje sig om meget store Penge, men hvis man havde saadanne lønnede Tilsynsværger i København og hver af dem fik sit bestemte Distrikt, hvor det var hans eller hendes Pligt at besøge alle de Hjem, hvor saadanne Børn var anbragte, vilde man kunne paalægge det som en Pligt for vedkommende at besøge disse Hjem og tilse disse Børn og indgive sin Indberetning derom. Havde vi haft et lønnet Tilsyn, som f. Eks. havde haft den Pligt at tilse et Hjem som det i Borgergade, vilde man for længe siden have faaet en Indberetning og været skredet ind, før det var for sent, som Tilfældet blev. Hvis jeg ikke havde vidst det før, vilde jeg ved at se den paagældende Bolig i Borgergade have faaet at vide, hvor nødvendigt det er, at der i denne Storby gøres noget for at forbedre Boligforholdene, og vi kan vel godt sige, at til syvende og sidst bunder disse elendige og ulykkelige Forhold i de forfærdelig slette Boliger. Om der dog snart kunde blive gjort noget, saa det blev forbudt Folk at bo i Huse som dem, der her er Tale om, og navnlig forbudt i saadanne Huse at opdrage smaa Børn, saa vilde meget være vundet, og saa kunde

man maaske undgaa, at saa ulykkelige Forhold som de, der nu er kommet for Dagen, vil gentage sig.

Jensen-Sønderup: Den højtærede Indenrigsminister vilde ikke modtage den Kompliment, jeg ydede ham, fordi jeg havde den Opfattelse, at der i Finanslovforslaget var taget Hensyn til den Kritik, der i Fjor ikke alene af mig, men ogsaa af enkelte andre var øvet mod Ordningen af Pladsen ved den nye Rigsdagsbygning, det kongelige Bibliotek og Rigsarkivet. Jeg maa tilstaa, at jeg forstaar ikke rigtigt, at den højtærede Indenrigsminister er saa beskeden, for jeg tror, det er med fuld Ret, jeg har ydet ham min Kompliment. Jeg indlod mig ikke paa i Aar at gøre Rede for Sagen, jeg nøjedes med i al Almindelighed at udtale den Kompliment, som jeg syntes var vel fortjent. Den højtærede Ministers Udtalelser nøder mig imidlertid til nu kort at mindes om, hvad Sagen drejede sig om, nemlig at jeg i Fjor med Tilslutning fra andre ærede Medlemmer her i Tinget ankede over to Ting, dels over, at man ikke havde fjernet de to Bygninger paa Pladsen mellem Rigsarkivet og det kongelige Bibliotek, og dels over, at man havde opført en Mur, som hindrede Udsigten gennem Porten ind paa den Plads, som man i øvrigt nu har ordnet saadan, at den i alt Fald efter min Opfattelse er blevet helt kon. Jeg holdt paa, at man ikke havde været berettiget til at opføre de Bygninger eller rettere sagt lade dem blive liggende — den ene er gammel, den anden er en ny Bygning, der er opført paa en gammels Plads —, og at det stred mod de Forudsætninger, man fra alle Sider var enig om, at man opførte Muren bag ved de Porte, som var indrettede alene for, at man skulde kunne se ind til Pladsen. Nu staar der i Anmærkningerne til det foreliggende Finanslovforslag til Forklaring af det Forslag, der er stillet om at benytte omtrent 32,000 Kr. til Foretagelse af de nye Forandringer paa Pladsen — de er forklarede i Forvejen, saa at jeg ikke skal trætte det høje Ting med en Oplæsning, ærede Medlemmer kan finde det i Tillæg A. Sp. 1041—42 —, at disse Forandringer maa man foretage „for derved at skaffe et større og friere Indblik fra Rigsdagsgaarden til Pladsen, der agtes forsynet med Beplantning, og til det bagved denne liggende Biblioteksanlæg.“

Maa jeg et Øjeblik standse her for at gøre opmærksom paa, at det ikke er mig, der har fundet paa Ordet „Rigsdagsgaarden“. Den højtærede Minister sagde, at